

Station; det koster 65 Ore, og Mulkten er 1 Krone, saa det bliver i Virkeligheden en Takstforhøjelse med 1 Krone. Det er aabenbart hverken Jærnbaneautoriteternes eller Lovgivningsmagtens Mening, at en saadan Praksis skal finde Sted paa Jærnbane-stationer, og det er sikkert, at det generer meget mere, end om der i Lovforslaget staaer lidt mere eller mindre strenge Bestemmelser. Det spiller til syvende og sidst ingen stor Rolle — alle ere enige om, at der maa være en Sikkerhed for Tjenesten — men det spiller den allerstørste Rolle, at det udføres paa en praktisk og for Publikum hensynsfuld Maade, medens Tjenesten alligevel bliver tilstrækkelig sikret. Paa dette Forhold var det, jeg vilde tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed.

Reisj: Jeg kunde for øvrigt for saa vidt frasælde Ordet, som de Punkter, jeg havde tænkt at berøre, allerede endogaa til Dels gentagne Gange ere blevne berørte af de ærede foregaaende Talere. Det har nemlig forekommet mig ligesom andre, at der i det foreliggende Lovforslag maaske er draget lidt vel megen Omsorg for at hævde Jærnbanernes Autoritet og Interesser, men derimod ikke vist en tilsvarende Omhu for at imødekomme Publikums Krav og sikre det mod en ubillig og urigtig Behandling fra Jærnbaneautoriteternes Side. For at nævne et Par enkelte Punkter skal jeg med Hensyn til § 3 pege paa, at det er forbudt i 10 Minutter, for Tog isølge den Brugerne tilstillede Røreplan kunne ventes, at benytte private Overkørsler og Overgange. Det er i Virkeligheden efter det Omfang, som Trafikken nu mangfoldige Steder har faaet, en saa generende Byrde for vedkommende, der have Brug for denne Overgang, at det i allerhøjeste Grad maa hindre dem i at drive deres Jord paa en passende Maade. Nu er Forholdet, som alle vide, saaledes, at Togene — i alt Fald Godstogene — ingentunde komme til den planmæssige Tid; de kunne forsinkes endogaa meget betydelig baade her og i Fyn og Sjælland. Hvis da Brug af Overkørsler i 10 Minutter, for Toget kommer, skal være forbudt, og de saaledes kunne være udelukkede fra at benytte Overkørslen i en halv Time, idet Toget godt kan være forsinket et Kvarter til 20 Minutter — det hører ingentunde til Sjældenhederne —, saa forekommer dette mig at være urimeligt og ubilligt. Naar det endda kun gaaer med Hensyn til Stog, Eksprestog eller lign., saa kunde jeg forstaa det, men ellers tror jeg, at man uden Skade og uden at bringe

Usikkerhed kunde indskrænke den Tid, i hvilken det var forbudt at benytte Overkørslerne.

Der næst hedder det i Paragraffens 2det Stykke, at der leveres „vedkommende beretigede Bruger eller Brugere Laas og Nøgler een Gang“ til Led og Bomme for private Overkørsler og Overgange. Det synes saa at være Meningen, at den private Bruger, naar han har faaet denne ene Laas og Nøgler, skal have Ansvaret for, at Laasen er i brugbar Stand. Det hedder nemlig i § 3, at hvis Laasen for Bommen ikke findes aflaaet, skal Ansvarer i Tilfælde af Tilfidesættelse af Forstrifterne paa hvile Brugeren eller Brugere, saafremt den skyldige ikke kan paavises. Det er i Motiverne berørt, at denne Bestemmelse skyldes en Højesteretsdom af 20de November 1885. Denne angif, saa vidt jeg erindrer, en Overkørsel mellem Fredericia og Borkop. Der var 3 Brugere, som havde en aflaaet Privatovergang. Laasen havde imidlertid den Egenkab, som vel ogsaa andre Laase, der ikke ere af bedste Sort, at private Nøgler kunde lukke den op. Men den havde yderligere den Egenkab, at den ogsaa kunde lukkes op, naar man slog paa den med en stor Sten, Unden Nøgler behøvede man ikke. Nu vil jeg rigtig nok spørge, om der er nogen Rimelighed eller Retfærdighed i at paalægge vedkommende at være ansvarlige, saa snart et saadant Led findes aabent, og den rette skyldige ikke kan paavises. Den Mand, der skulde have et saadant Ansvar, maatte vist bede sig meget fritagen for at faa en saadan Overkørsel paa sin Jord eller Mark. Det kunde føre til et aldeles uregneligt og ubilligt Ansvar for ham. Han maatte i Virkeligheden have en Skildvagt staaende der ikke alene ved Togtiderne, men han maatte have Opsyn Dag og Nat ved en saadan Laas. Kun da kunde han være sikker paa at fri sig for at isælde Bøder, som efter Omstændighederne kunne løbe op til 200 Kr. Det kan derfor blive en meget dyr Overkørsel. I kortere eller længere Afstand fra et saadant privat Led maa der, forekommer det mig, være en Banebetjent, og det vilde i Virkeligheden være naturligt at overlade ham Opstigten med, at Ledet er i forsvaerlig Stand og holdes laaset, hvis det skal holdes laaset; men det forekommer mig ikke, at det kan forenes med Retfærdighedens Krav at lægge denne Byrde over paa vedkommende Bruger eller Brugere. Det er blevet berørt, hvad jeg for øvrigt ikke finder vilde være den rigtige Udvej, at man i saa Fald skulde give vedkommende Mand eller Mænd nogen større Erstatning for den Byrde, man her vilde paalægge dem. Da